

Н. М. Гаук

Величковський Анатолій Євгенович

ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ Анатолій Євгенович (01. 12. 1901, Варшава – 02. 01. 1981, Париж, похов. у м. Клермон, Франція) – письменник. Дитинство провів у Єлисаветграді (нині Кіровоград). Під час воєн. дій 1918–20 воював у складі Добровол. армії генерала А. Денікіна. 1919 емігрував до Польщі. Від 1926 – у м. Канни, Ліон (Франція), згодом жив у Парижі. На еміграції працював на заводі та нічним водієм. Дебютував як поет після 2-ї світової війни. Писав рос. мовою. Основна тематика віршів – любов до природи, звеличення її краси, екол. захист, засудження технізації суспільства і доквілля. Поезія В. відзначається ліризмом («тютчевська лінія»), худож. виразністю, відсутністю риторики й пафосу, досягненням емоційності через зображення буденного. Автор поет. зб. «С бору по сосенке» (1979), «О постороннем» (1979), «Нерукотворный свет» (1981, посмертно; усі – Париж), публікацій добірок у закордон., вітчизн. (від 90-х рр.) періодиці. Відомий його антиурбаніст. сатир. роман «Богатый» (Париж, 1972). Був чл. Союзу письменників і журналістів у Парижі.

Бібліографічний опис:

Величковський Анатолій Євгенович / Н. М. Гаук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33380>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).